

[Finansministeren.]

sådanne forpligtelser, som også ville være i modstrid med de stabiliseringsbestræbelser, regeringen og banken er enige om at søge fortsat, indtil den økonomiske balance er genoprettet.

Jeg tror, jeg kan tillade mig at tilføje, at bankens direktion er ganske enig med regeringen i, at det afgørende led i denne stabiliseringspolitik er tilvejebringelsen af et kasseoverskud på statsbudgettet på mindst 1.200 mill. kr. Dette er jo som bekendt endnu ikke lykkedes fuldt ud, og det er også en kendsgerning, at overskuddet først tilvejebringes efterhånden, hvorfor sådanne virkninger, som det ærede medlem åbenbart forestiller sig, ikke allerede kan være indtrådt.

Aksel Larsen: Jeg takker den højtærede finansminister ikke blot for svaret, men også, fordi han vikarierer for den højtærede økonomiminister.

Jeg kan derimod ikke takke ministeren, fordi han her forlanger dokumentation for, at han på regeringens vegne har lovet, at kasseoverskuddet skulle blive anvendt ikke til at bremse et kursfald, men til at sætte kursen på byggeobligationer i vejret. Det anser jeg ikke for nødvendigt at dokumentere. Det er sagt så tit og så ofte både af ministeren og af den socialdemokratiske ordfører, og det er gentaget indtil hudløshed under debatten om socialistisk folkepartis forslag om en boligfond. Dette forslag afviste regeringen med den motivering, at ganske vist tilsigtede det at forbedre byggeriets kreditvilkår, men det kunne man gøre langt, langt bedre ved at lade Nationalbanken i tilstrækkeligt omfang opkøbe obligationer, og så henviste man igen til det kasseoverskud, man ville skaffe.

Løfterne er givet, og jeg konstaterer, at nu midt i maj går det alligevel den modsatte vej. Det kan man også se af andre ting. Jeg står her med et udklip af Aktuelt fra den 9. maj med overskriften „Nybyggeriet i fare på grund af renten. Et alarm-råb fra Byggefagenes kooperative Landsammenslutning.“

Jeg må sige, at jeg beklager meget, at finansministeren nu siger, at regeringen er enig med Nationalbanken i, at den skal føre en sådan opkøbspolitik, at kurserne fortsat

bliver vigende. Det er jo nemlig realiteten i Nationalbankens politik for tiden, og det er det ministeren siger at regeringen er enig med Nationalbanken i.

Jeg vil endvidere tillade mig at sige, at jeg synes, den udvikling, vi er inde i, viser, at der må noget anderledes rationelt til. Her vil jeg tillade mig at minde om vort forslag om en boligfond. Jeg formoder, at regeringen nu overvejer dette spørgsmål alvorligt og er ved at skifte anskuelse. Ellers har jeg da misforstået den højtærede statsminister, som — jeg tror, det var lørdag aften — i en fjersynsdiskussion sagde noget herom. Jeg vil med formandens tilladelse citere fra dagspressens åbenbare korrekte referat. Statsministeren skal have sagt:

„De nye økonomiske foranstaltninger har endnu ikke fået lov at virke. Regeringen er på vagt over for den høje rente, der forøger omkostningerne i nybyggeriet stærkt. Vi håber, det lykkes at få renten ned. Sker det ikke, må vi søge gennem en boligfond at finde veje til at nedbringe omkostningerne for byggeriet — i hvert fald for den sociale del af det.“

Jeg synes, kendsgerningerne viser, at man ikke får renten ned ad de veje, regeringen har stillet i udsigt under debatten om skattebuketterne. Så håber jeg virkelig, at det nu er alvorligt ment, når statsministeren igen tager ordet boligfond i sin mund.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne gentage over for det ærede medlem, at der naturligvis ikke er givet og ikke har kunnet gives konkrete løfter om, at det på et eller andet tidspunkt ville ligge sådan og sådan med renten. Hvad vi har været enige om, og hvad vi tilsigtede med vor politik, er gennem kasseoverskuddet at tilvejebringe de muligheder for at støtte obligationsmarkedet, som vi har talt om. Men det kan ikke være undgået det ærede medlems opmærksomhed, at kasseoverskuddet på dette tidspunkt ikke kan være tilvejebragt, alene af den grund, at nogle af lovene endnu ikke er gennemført, og at de indtil nu gennemførte love kun har haft en meget begrænset virkning.

I øvrigt vil jeg sige, at den måde, hvorpå det ærede medlem nu udlægger, hvad Nationalbanken og regeringen er enige om, helt står for det ærede medlems egen regning.